

PRÆFATIO IV DE DOMINICIS «PER ANNUM»

De historia salutis

Dóminus vo-bíscum. *℟.* Et cum spí-ri-tu tu-o. *℣.* Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum. *℣.* Grá-ti- as agámus Dómi-no De-o nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Ve-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi

semper et ubíque grá-ti- as áge-re: Dómine, sancte Pa-ter, omnípo-tens

ætérne De-us, per Chri-stum Dóminum nostrum. Ipse enim nascéndo

ve-tustá-tem hóminum re-no-vávit, pa-ti-éndo de-lévit nostra peccá-ta,

ætérnæ vi-tæ ádi-tum præsti-tit a mórtu-is re-surgéndo, ad te Patrem

ascendéndo cæ-léstes iánu-as re-se-rávit. Et íde-o, cum Ange-lórum

atque Sanctórum turba, hymnum laudis ti-bi cánimus, si-ne fi-ne di-céntes: